

Viatjar sent dona

Elisenda Albertí publica 'Dones viatgeres' (Ed. Albertí), que repassa la valentia de disset aventureres avançades al seu temps

Anna Pérez

Viatjar és més o menys accessible per a tothom avui en dia. Escoltes a més de dues persones parlar d'un lloc concret i sembla que aquella metròpolis europea que comenten t'hagi escollit per visitar-la. Mires a Google quan surten els vols més barats i, en uns dies de descans, t'evadeixes de la teva realitat. Arribes al pis del centre gentrificat i et prepares per seguir una llista preprogramada de visites, compres i fotografies. Crees una nova rutina per fugir de l'altra. Al cap de quatre dies, tornes a l'oficina i la realitat t'atropella.

Lola Montes, una de les protagonistes del llibre 'Dones Viatgeres' d'Elisenda Albertí.

Aquest concepte de turisme i viatges, forjat durant l'auge de l'estat del benestar, no té res a veure amb la realitat anterior, i menys encara si aquesta realitat era la d'una dona. [Dones viatgeres](#) és el nou llibre d'**Elisenda Albertí** (Ed. Albertí), un recull de disset històries de dones que viatjaven quan fer-ho no era gaire comú. “La gran diferència és que ara fem turisme amb un bitllet d'anada i tornada, en aquell moment, aquest concepte encara ni existia” ens explica Albertí.

Florence Nightingale, Ida Pfeiffer o **Mary Shelley** són algunes de les protagonistes del llibre. Dones d'arreu del món que viatjaven a la recerca d'amors o d'un futur, però sobretot, a la recerca de llibertat per mar i terra. L'autora ha triat viatgeres de diferents nivells culturals i econòmics per tal que la radiografia sigui el més heterogènia possible. Fer un llibre d'aquestes característiques no és fàcil; anys de curiositat i dedicació són els que Elisenda Albertí ha dedicat a

realitzar més de 3.000 biografies de dones durant la seva trajectòria com autora. D'aquestes, les més aventureres han quedat plasmades en aquest llibre.

Per l'Elisenda, cada història té el seu què. *“Comences a estudiar el personatge i pots ser en un inici et sembla d'una manera, però després coneixes el rerefons de cadascuna i les seves transformacions i es fan més interessants”*. La vida de l'artista **Lola Montes** és una d'aquestes històries trepidants; les peripècies d'una ballarina que es fa passar per espanyola per allunyar-se de la seva vida anterior com a cortesana irlandesa. Volta pel món com si aquest fos seu, amb destins tan diversos com l'Índia, Escòcia, Gran Bretanya, Rússia o París. Coneix a personalitats de l'època i també les enamora; el compositor **Franz Liszt** o el rei **Lluís I de Baviera** es rendeixen als seus peus. També hi ha històries colpidores, com la de la infermera **Mary Seacole**. Una dona feta a si mateixa que va lluitar contra el racisme imperant movent mar i terra per ajudar a aquell qui ho necessitava.

Un factor interessant del llibre és aquesta diferència que mencionàvem al principi: les dones del llibre són viatgeres, no fan turisme per oci. A l'època en què vivien, viatjar era una peripècia extraordinària i el llibre ens apropa a unes experiències que també ho són.

Malgrat la distància que hi ha entre els viatges actuals i els que narra el llibre, hi ha una semblança: viatjar sola i ser dona continua sent arriscat. Evidentment ara no comptem amb les mateixes condicions físiques ni materials que fa dos-cents anys, però viatjar soles segueix produint-nos, a les dones, un neguit semblant. *“No sé què pensar de cara al futur, semblava que milloràvem, però torna un conservadorisme bastant tancat que fa patir”*, opina l'autora.

Tanmateix, les dones seguirem viatjant, perquè és una plaer al qual no volem renunciar tal com recull el prefaci del llibre amb aquestes paraules de **Mary Shelley**: *“Allunyar-se volant del rusc, igual que les abelles, i tornar carregada amb la dolçor del viatge, amb escenes que captiven la mirada, amb aventures apassionants que aviven la imaginació, amb coneixements per il·luminar i alliberar la ment dels prejudicis que s'hi aferren i l'afebleixen, amb un cercle més ampli de solidaritat amb els nostres consemblants; aquests són els avantatges del viatge, i estic convençuda que ens fa millors i més feliços”*.